

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.868/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. F. F. pártfogó ügyvéd (**pártfogó ügyvéd címe**) által képviselt I.rendű felperes neve, címe felperesnek, a dr. Szinay Attila ügyvéd ügyintézője mellett a Szinay Ügyvédi Iroda (3525 Miskolc, Deák tér 7.) által képviselt I.rendű alperes neve, címe alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 23.P.22.733/2008/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lappal összefüggésben az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasító részében helybenhagyja.

A 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti szakrendelésről az ideggyógyászatra, és a 2002. októberi, az ideggyógyászat által a bőrgyógyászat részére kiállított vizsgálatkérő lapokról készült másolat kiadására irányuló kereseti kérelem vonatkozásában az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja, e tekintetben a felperes oldalán felmerült fellebbezési eljárási költséget 75 (hetvenöt) Ft-ban állapítja meg.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a pernek a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lappal összefüggésben az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog megsértésének megállapítására irányuló része tekintetében az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperest 2002. és 2003. években az alperesnél kezelték fül orr gégészeti, ideggyógyászati és bőrgyógyászati szakrendeléseken.

2007. októberében a felperes kérelmet terjesztett elő az alperesnél a kezelése során keletkezett orvosi dokumentációk megtekintése érdekében. A megbeszélte időpontban az alperes ennek lehetőségét csak oldalanként 200 Ft megfizetése ellenében volt hajlandó biztosítani a felperes számára azért, mert a számítógépen archivált dokumentumok elkülönítésével ilyen költsége merült fel. Az alperes ezen intézkedése az orvos- és gazdasági igazgatók 2007. október hó 19. napján meghozott 3/2007. számú belső utasításán alapul.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a személyiségi jogait megsértette az orvosi dokumentációba való betekintés megtagadásával. Kérte kötelezni az alperest a keresetében megjelölt orvosi irataiba való betekintés ellenszolgáltatás nélküli biztosítására.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte. Védekezése szerint a számítógépen archivált adatokba való betekintés mások személyiségi jogainak védelme érdekében csak úgy lehetséges, ha előbb ezeket az adatokat elkülöníti, ami költséggel jár.

A per folyamán a felek közös kérelmére az eljárás szünetelésére került sor, amely alatt - 2008. szeptember hó 8. napján - az alperes biztosította a felperesnek a rá vonatkozó orvosi dokumentációba való betekintést. A szünetelő eljárás folytatását a felperes kérte a dokumentumokba való betekintés érdekében, állítása szerint ugyanis változatlanul nem tudott betekinteni a 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti rendelésről az ideggyógyászati szakrendelésre szóló beutalóját, a 2003. január hó 6., január hó 8., január hó 10., január hó 13., január hó 15., január hó 17., január hó 20., január hó 24., január hó 27. és január hó 29. napi bőrgyógyászati ambuláns lapokat tartalmazó iratokba. Az alperes a 2003. évben készült ambuláns lapok rendelkezésre állását állította, amikbe a felperes 2008. szeptember hó 19. napján be is tekinthetett, továbbá hangsúlyozta, hogy a bőrgyógyászati szakrendelésen a beteg beutaló nélkül is ellátásban részesül.

A felperes a fenti előzményeket követően a keresetét módosította, és az alperest a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lapba való betekintés biztosítására kérte kötelezni, amennyiben pedig ez nem áll az alperes rendelkezésére, annak megállapítását kérte, hogy az alperes az egészségügyi dokumentáció megőrzésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, ezzel megsértve a felperesnek az annak megismeréséhez való jogát. A felperes emellett másolat kiadására is kérte kötelezni az alperest a 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti szakrendelésről az ideggyógyászatra, és a 2002. októberi, az ideggyógyászat által a bőrgyógyászat részére kiállított vizsgálatkérő lapokról oldalanként 10 Ft költség ellenében, mert az alperes által megjelölt oldalankénti 200 Ft eltúlzott, aminek megállapítására szakértői bizonyítás iránti kérelmet terjesztett elő. A felperes 850 Ft perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest; ez az eljárás során felmerült telefon és fénymásolás költségeit takarja.

Az alperes a módosított keresetnek szintén az elutasítását kérte egyrészt arra hivatkozással, hogy a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászati vizsgálatkérő lap nem áll

rendelkezésre, másrészt a másolatok kiadását csak oldalankénti 200 Ft megfizetése ellenében vállalta teljesíteni.

Az elsőfokú bíróság a 18. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 850 Ft perköltség felperes javára történő megfizetésére, és megállapította, hogy a 21 000 Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában az elsőfokú bíróság az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 3. §-ának a) pontja, 9. §-ának és 30. §-ának (1) bekezdései, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 24. §-ának (1)-(3) bekezdései alapján megállapította, hogy a felperest az egészségügyi dokumentációjába való betekintés joga ellenszolgáltatás nélkül illeti meg. A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. §-ának helyesen 2/b.) - és nem 2/d.) - pontja, valamint a 17. §-ának (1) bekezdése értelmében az egészségügyi állapotra vonatkozó különleges adat megsértése miatt az érintett az adatkezelő ellen a bírósághoz fordulhat. A személyes adatok megsértése egyben a személyhez fűződő jogok sérelmét is megvalósítja a Ptk. 83. §-a szerint. Az alperes azzal, hogy a keresetindítást megelőzően nem biztosította a felperesnek az orvosi dokumentációba való ellenszolgáltatás nélküli betekintést, a felperes személyiségi jogát sértette meg, ám a felek a szünetelés tartama alatt a jogvitájukat tekintetben rendezték. A leszállított kereset tekintetében felperes nem bizonyította, hogy a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lapot a kezelőorvosnak átadta és az az orvosi dokumentációban azért nem lelhető fel, mert azt az alperes nem őrizte meg, ezért a keresetet ebben a részben bizonyítatlanság okán utasította el az elsőfokú bíróság. A felperes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 24. §-a (3) bekezdésének c) pontja értelmében saját költségére kaphat másolatot. Ennek költségeit azonban nem a felperes által közölt szempontok alapján kell meghatározni, ugyanis az elsődlegesen betegellátással foglalkozó egészségügyi szolgáltató másolatkészítéssel felmerült költsége nem lehet azonos az üzletszerűen fénymásolással foglalkozó cégek költségével. Az alperes bizonyította, hogy 2007. évben a vezetője belső utasításba adta a fénymásolatért járó ellenszolgáltatás összegét, ami nem minősül eltúlzott költségnek, ezért a felperes által felajánlott lényegesen alacsonyabb összegű ellenszolgáltatásra figyelemmel alappal tagadta meg a másolat kiadását. Az alperes a jogsértése folytán a felperes oldalán felmerült perköltséget a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni, hiszen ő a perre okot adott és a felperes eredetileg előterjesztett kereseti kérelmét túlnyomó részben a perben teljesítette, ami miatt viseli az oldalán a jogi képviselével felmerült költséget is. A per tárgyi illetékmentessége miatt az eljárási illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és a keresetének történő helytadás, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt. Fellebbezésében a felperes sérelmezte, hogy nem kapta kézhez az alperes által csatolt belső szabályzatot, amelynek megküldését eredménytelenül kérte az elsőfokú bíróságtól, aki ezzel megsértette a Pp. 3. §-ának (6) bekezdésében írtakat. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta őt tájékoztatni az alperes által követelt másolási költséggel összefüggésben a bizonyításra szoruló tényekről, ami a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében írt eljárási szabály megsértését jelenti,

továbbá a felperes által kért szakértői bizonyítást anélkül mellőzte, hogy annak indokát adta volna. A felperes álláspontja szerint az alperes nyilatkozatával ellentétes megállapítást tartalmaz az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, ugyanis az alperes nem azt állította, hogy nem létezett a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lap, hanem azt, miszerint ennek megőrzésére nem köteles. Mivel a felperes a biopton lámpás kezelésre állítása szerint csak vizsgálatkérő lappal mehetett, amit a bemutatott ideggyógyászati ambuláns lapokkal is igazolt, továbbá az alperes utóbb mégis megmutatta azokat a vizsgálatkérő lapokat és fül orr gége beutalót, amikről eredetileg azt állította, hogy nincsenek meg, ez is az állítását támasztja alá, ugyanis az alperes nem szavahihető. Emiatt a 2003. november hó 10. napi vizsgálatkérő lap is létezett, amit az alperes megőrizni elmulasztott, ezzel pedig megsértette a felperesnek az orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát. Az alperes az általa kért másolási költséggel alaptalan nyereségre akar szert tenni, az tizenkilencszeres hasznot jelent a profitorientált szolgáltatók által kért fénymásolási költséghez képest, aminek indokaként az alperes vezetőinek utasítása nem fogadható el annak tartalmának vizsgálata nélkül. Az alperes az általa kért költségtérítéssel a dokumentáció kikeresésének a költségét is meg akarja fizettetni a felperessel, amire a jogszabály nem ad lehetőséget.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezését az ítélet tábla a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lappal összefüggésben az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezéssel szemben előterjesztett részében nem találta alaposnak az alábbiak miatt:

Az alperes a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lappal összefüggésben arra hivatkozott az elsőfokú bíróság előtt 14. sorszám alatt előterjesztett, és 16. sorszám alatt helyesbített iratában, hogy az azért nem leheto fel az alperes iratai között, mert a bőrgyógyászati ellátás nem beutalóköteles, és ilyen jellegű dokumentáció megőrzésére az alperes nem is köteles. Ezen alperesi állítással szemben a vizsgálatkérő lap, amely nem vitatottan tartalmazza a felperes személyazonosító adatait és a rá vonatkozó kórismét, mint egészségügyi adatot, az egészségügyi dokumentáció részét képezi az Eütv. 3. §-ának p) pontja értelmében, amelyet az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 30. §-ának (1) bekezdése értelmében az adatfelvételtől számított 30 évig meg kell őrizni.

Abban az esetben tehát, ha a vizsgálatkérő lap kiállításra és a bőrgyógyászati szakrendelésen a felperes részéről átadásra került, az alperes annak megőrzésére volt köteles. Az alperes által betekintésre nem biztosított okiratok léteire vonatkozó bizonyítással összefüggő tájékoztatást és felhívást az elsőfokú bíróság 9. sorszám alatt meghozott végzése tartalmazta. A felperes a felhívásra elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes nem tagadta a vizsgálatkérő lap létezését, ám az alperes utóbb ezzel összefüggésben hangsúlyozta azt, hogy a bőrgyógyászati szakrendelésen beutaló nélkül is sor kerül a beteg

ellátására, így ez a felperesi érvelés meghaladtává vált. A felperes a vizsgálatkérő lap létét a neurológiai ambuláns lap 2003. november hó 10. napi feljegyzéséből - „Amennyiben megoldható, bioptron lámpa kezelése 10 alkalommal.” - is eredeztette, ám ebből a felperes állításával ellentétben nem következik sem a vizsgálatkérő lap kiállításának, sem pedig annak a bőrgyógyászati szakrendelésen való átadásának a ténye. Szintén nem lehet erre vonatkozó megalapozott következtetést levonni abból a körülményből, hogy az alperes további vizsgálatkérő lapokba való betekintést a per folyamán csak ismételt kérésre biztosított. A felperes tehát az őt a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján terhelő kötelezettsége ellenére nem bizonyította az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem, hogy a keresetében megjelölt vizsgálatkérő lap kiállításra és az alperes részére átadásra került, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes ezzel összefüggésben előterjesztett, az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelmét, ezért ebben a részben az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 213. §-ának (2) bekezdése alapján meghozott részítéletében.

Az ítéletábra a felperes fellebbezését a 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti szakrendelésről az ideggyógyászatra, és a 2002. októberi, az ideggyógyászat által a bőrgyógyászat részére kiállított vizsgálatkérő lapokról készült másolat kiadására irányuló kereseti kérelem vonatkozásában részben találta alaposnak.

A felperes alaptalanul állította fellebbezésében a következő eljárási szabálysértéseket:

Az alperes az elsőfokú bíróság előtt 14. sorszám alatt előterjesztett iratában írtakkal ellentétben nem belső szabályzatot, hanem elnevezése szerint belső utasítást csatolt. Az ezt tartalmazó alperesi iratot az elsőfokú bíróság a felperesnek a 2009. szeptember hó 30. napjára kitűzött tárgyalásra szóló idézéssel együtt kézbesítette, azt a felperes a térítvény tanúsága szerint 2009. július hó 14. napján átvette. Emiatt az elsőfokú bíróság nem sértette meg a felperes hivatkozásával ellentétben a Pp. 3. §-ának (6) bekezdésében írtakat. Azt megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes által az elsőfokú bíróság előtt 12. sorszám alatt csatolt iratának mellékletét képező, az alperes hivatalos helyiségében 2009. április hó 6. napján felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint az iratmásolat kiadásának költségéről szóló belső szabályzatba a felperes betekintést kapott, így ha a belső utasítás mellett létezik belső szabályzat is, azt a felperes megismerte.

A felperes fellebbezésében írtakkal ellentétben az elsőfokú bíróság a 11. sorszám alatt meghozott - a felperes részére 2009. május hó 25. napján kézbesített - végzésében hívta fel őt a másolási költség általa állított összegének bizonyítására, ezért az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségét. A felperes ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság előtt a 15. sorszám alatt 2009. július hó 16. napján előterjesztett kérelmében a másolás költségeivel összefüggésben kérte is szakértői bizonyítás elrendelését. A bizonyítási kérelem ugyan az elsőfokú bíróság által megszabott 8 napos határidőn túl került előterjesztésre, ez azonban nem eredményezheti a bizonyítási kérelem Pp. 3. §-ának (4) bekezdésén alapuló mellőzését, mert a szakértői bizonyítás szükségességéről való tájékoztatás hiányában ez a késedelem a felperesnek nem róható fel.

Annak a jelentős ténynek a megítélése, hogy az alperes által az egészségügyi dokumentáció másolataért kért oldalankénti 200 Ft meghaladja-e az annak elkészítése során ténylegesen felmerült költségeket - mivel ezt nem bizonyítja önmagában az alperes szakmai és gazdasági vezetőjének belső utasítása -, olyan különleges szakértelmet igényel, amivel maga a bíróság nem rendelkezik, ezért a Pp. 177. §-ának (1) bekezdése alapján szakértői bizonyításnak van helye. Emiatt a felperes szakértő kirendelése iránti bizonyítási kérelme adekvátnak tekintendő, amelyet nem mellőzhetett volna az elsőfokú bíróság. Csak a szakértő által adott vélemény ismeretében lehet ugyanis megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az alperes ténylegesen az oldalán felmerült költségek megtérítéséhez kötötte-e a másolatok kiadását, vagy pedig a költségeit meghaladó összeghez, miáltal ez utóbbi esetben megsértette az Eütv. 24. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján a felperest megillető jogot. Azt a felperes alappal sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében előírt kötelezettsége ellenére nem adta okát a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzésének.

Tekintettel arra, hogy a felperes által előterjesztett kérelem alapján a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges anélkül azonban, hogy a felperes fellebbezésében hivatkozottakkal ellentétben a Pp. 252. §-ának (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállának, az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem korlátai között - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes által már előterjesztett kérelme alapján szakértői bizonyítást kell elrendelnie az egészségügyi dokumentációról készített másolat költségeinek megállapítására, illetőleg annak vizsgálatára, hogy az alperes által meghatározott oldalankénti 200 Ft eltúlzottnak tekinthető-e, figyelemmel az alperes által hivatkozott és az elsőfokú bíróság ítéletében értékelt körülményekre, így többek között arra, hogy az alperes elsődleges feladata a betegellátás, ezért az ő esetében valóban nem lehet irányadónak tekinteni a fénymásolással foglalkozó szolgáltatók által alkalmazott díjakat. Az így beszerzett szakvélemény alapján kerül az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy a felperes által megjelölt egészségügyi dokumentációról való másolat kiadására vonatkozó kereseti kérelem alapossága tekintetében megalapozott döntést hozhasson.

Az ítéletábra „a perköltségről való rendelkezésről a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban, ha a bíróság az ügyben részítélettel vagy közbenső ítélettel határoz” címmel kiadott 4/2009. (XII.14.) PK vélemény I/2. pontjára figyelemmel a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a felperesnek a ténylegesen elbírált kereseti kérelemmel összefüggésben meglévő pervesztettségére tekintettel rendelkezett, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes a fellebbezéssel összefüggésben felmerült készkiadásait 150 Ft-ban határozta meg. Ennek a ténylegesen elbírált kereseti kérelemmel arányos részét a pervesztettsége okán a felperes maga viseli, míg az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezett részével arányos összegét az ítéletábra mindössze megállapította a Pp. 252. §-ának (4)

bekezdése alapján, a költség viselésének a kérdésében az elsőfokú bíróság fog határozni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, oldalán költség nem merült fel, ezért ennek viseléséről, illetőleg megállapításáról az ítéletáblának rendelkeznie nem kellett, ahogy a fellebbezési eljárási illetékről sem a felperes személyes költségmentességére és az alperest megillető személyes illetékmentességre tekintettel.

Debrecen, 2010. április hó 16. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -